

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník IV.

Chicago, dne 30. prosince, 1882.

Číslo 15

Podává Jindř. Háječka vydává Výkonný Výbor.

Vychází vždy 15. každého měsíce.—Rukopisy pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdříve do 10., delší do 8. každého měsíce na jednatele Výkonného Výboru.—Předplatné: pro údy N. J. S. 36c., pro neúdy 60c. roč.—Do Evropy 1 zl. 50 kr

Zvěsti ze slovanské Prahy.

Pro „Sokol Amer.“ píše K. V. S.

Často si na Vás vzpomínám a tak v duchu si myslím, jak asi společně a svorně spolu držíte, jak pilně evičíte, vůbec ten samý život vedete jako dříve.

Rád bych Vám častěji psal, leč není vždy vše tak, jak bych si přál. Stala se zde u nás jednou velmi důležitá věc co se týče Sokolstva a tu nemeškám Vám ji sdělit. Dne 6. září odbývala se volba purkmistra královského, hlavního města Prahy; a víte, jaký byl výsledek? víte, kdo zvolen byl? Velezasloužilý, obětavý, vážený starosta Tělocvičné Jednoty Pražské, br. Dr. Tomáš Černý, a to jednohlasně. Od Jeho Veličenstva pak stvrzen byl dne 29. t. m.

Neptejte se, jaká radost mezi Sokolstvem nastala, neb zvolen tu jeden z našich řad na místo toto čestné, jak také ve své instalační řeči dne 8. října mezi jiným tato slova pronesl: „Povolán jsem byl do života veřejného z řad, v kterých učí se mládež nehledat „ni zisk ni slávy“ [heslo nezapomenutelného Euegenera] nýbrž v kterých učí se pracovat, přísnou kázeň držet, trpět, přemáhat se a obětovat se.

Krátký čas po zvolení usnesl se pražský Sokol na tom, by Dr. Černému byla odevdána v den instalace skvostná blahopřejná adresa.

Myšlenka ta stala se skutkem. Mezi tím však odbýval výbor měs. schůzi 2. října ve které ku konci oznámil starosta br. Dr. Tomáš Černý, že byl zvolen za purkmistra měst pražských, ve všech společných hodnostech svých se vzdal a že tudíž i v Sokolu za nutné tak učiniti si pokládá, čímž ovšem členem býti přestává. Přál jednotě hojného zdatu v druhém dvacetiletí činnosti její a velmi

dojat rozloučil se s každým členem výboru — pohnutí bylo všeobecné a tak dojemné, že žádný slova pronést nemohl. K členům pak vydal br. starosta následující vyhlášku:

Draží bratři! Zvolen byv za starostu obce pražské a stvrzen jsa v hodnosti této nejvyšším rozhodnutím císařským, vidím se nucena složit čestný a velevýznamný úřad jednoty naší i hodnost výborskou, kterýmižto hodnostmi po tak drahnou řadu let jste mne opět a opět poctivali, do rukou Vašech. Chci tím vrátiti Vám přede vším úplnou volnost a vůli, abyste vrchní správu a reprezentaci jednoty naší opatřiti mohli způsobem nejvhodnějším, nejsouce v tom vázáni nižádnými zřeteli ku změněným mým poměrům osobním. Chci při tom dále, aby místo starosty jednoty naší, místo tak čestné a důležité zaujato bylo mužem, který by mohl všecken čas svůj věnovati zájmům jednoty naší. Neboť ačkoliv stav její — díky horlivé a vytrvalé snaze Vaší — jest nyní utěšený a ustátený, přece je zřejmo a přirozeno, že Sokol pražský nemůže a nesmí utkvěti na tom stupni rozvoje, jehož dosáhl, nýbrž že v nynějším druhém dvacetiletí trvání svého se silou jarou a zmlazenou pustiti se musí v nový let ku kýženým výšinám dokonalosti všemožné. Mně v novém povolání mém naprosto nezbude ani času, ani klidné mysli, abych mohl býti v popředí takovéto činnosti Vaší jaré a všestranné a nemohu tudíž také zabírat místo, které bych dále nemohl vyplňovati jak náleží. Již třiletí právě minulé utvrdilo mne v tom přesvědčení, že síla na obě strany nestačí; nyní pak důležité povinnosti a úkoly spojené s úřadem starosty obce tak veliké a

vynikající naprosto toho vyžadují, bych všechn svůj čas, všechnu svou sílu soustředil na plnění těchto úkolů, v jejichž řádném a svědomitém plnění sledávám velikou povinnost vlasteneckou. Že skládám se sebe vedle všech jiných úřadů také hodnost starosty Vašeho a člena výboru, činím tak s hlubokým pohnutím, v tom mi snad bude uvěřeno. — Máť dvacet nejkrásnějších jinošských a mužných let svůj význam v životě lidském a tisíce vzpomínek na součinnost radostnou a nadšenou, na řadu přátel upřímných a osvědčených, tisíce obrazů svěžího a jasného života národního předstupuje před zrak můj, pohlížím-li na tu dobu, kterou ztrávil jsem v popředí jednoty naší.

Sestupuje s místa v ní povýšeného do prostých řad Vašich, vzdávám Vám nejvřelejší a nejsrdečnější dík za důvěru a lásku, které se mi povždy od Vás dostalo a prosím, aby bratrská Vaše náklonnost i budoucně mi byla zachována. Jednota naše zkvítej a rozvíjej se za těmi krásnými hesly a na těch zásadách ušlechtlejších, jež od prvopočátku ji vedly a vedou a při nichž vytrváme bohda povždy svorně a nerozlučně. Na zdar ! Dr. Tomáš Černý.

Ve schůzi výborové dne 13. října usnešeno, by mimořádná valná hromada svolána byla na den 31. října a na program se dala pouze volba starosty.

V den inštalace dostavila se o 1 hodinu odpolední četná deputace výboru a sboru cvičitelského v otevřených povozích k bydlišti dlouholetého, o Sokolstvo nehybnoucí zásluh si vydobývšího starosty Dr. Černého, by jemu odkvzdali skvostnou adresu.

Náčelník Dr. Miroslav Tyrš oslovil jejtěmito slovy, jež v podstatě též obsah adresy tvoří : „Vysoce vážený, slovutný, milovaný bratře náš ! Jest tomu více než dvacet let, co Jsi vstoupil v bratrský kruh náš, a doba ta znamená dvacet let převzácné práce pro věc sokolskou, 20 let, v kterých Jsi ryzost srdce a jasnost hlavy své skvěle mezi námi osvědčil, dvacet let, v kterýchžto Sokol pražský s mužnou úctou a s vděkem bratrským k Tobě na všechny časy přilnul. V dobách radostných plesal jsi s námi, v dobách pochmurných byl Jsi nám hvězdou vedoucí. Ty byl nám povždy bratrem a rádcem, ramenem a hlavou zároveň, náš chloubou, náš záštitou. A po dvaceti letech volá Tě celá královská Praha s nadše-

ným souhlasem v čelo své. Přijmi k tomu vřelý, jásavý pozdrav náš bratrský.

Zdravíme v Tobě muže dle svého srdce, pravého Sokola, plného bystré rozvahy a mužné pevnosti. Vůle čisté, spravedlivé ke všem a sobě věren, Jsi a budeš tím pevněji práv a věren svému národu, Čechem v každé krůpěji krve, v každém citu, v každém činu svém.

Cítíme hrdě, že též nám náležíš, že Jsi Jsi zároveň z našich kruhů vyšel. Na pravé místo přišel pravý muž. Stůj tedy na něm zdrav, se zrakem jasným, s myslí nadšenou. Výš a výše jako sokol zdatný povznášej se Praha, ta česká Praha, pevnou vůlí, jarým vřelým a světlým činem Tvým. Na zdar !“

Napotom odevzdána adresa do rukou purkmistrových. Co se týče úpravy adresy, jest to dílo mistrné. Desky potaženy jsou žlutou chagrinovou kůží, nahoře sedí Sokol dole znak města Prahy, v pravo a v levo znaky Čech a Moravy, rohy jsou monogramy sokolskými vyplněny, uprostřed nalezá se vkusně vyveden monogram dra. Černého. Všechny tyto části jsou provedeny ve stříbře z části oxidovaném, z části zlacené. Věnovací list jest vzorně provedený. Obruba na půdě světlomodré, vybraně vkusný zlatý ornament bylinný, mezi nímž reseda stříbrná, tu sokolové, tu náradí šermířské a tělocvičné se proplétá. Vzdor tomu že pro krátkost času adresa vyložena býti nemohla, pokrývají onu samou bezčetné podpisy, ze všech tříd občanstva. Ni jedno vynikající jméno zde nepostrádá, vydávající svědectví, jak hluboko jest zakořeněn Sokol pražský ve všech vrstvách obyvatelstva naší milé, zlaté, stověžaté, slovanské Prahy. Druhý den zaslal purkmistr dr. Černý výboru následující pípis :

Drazí bratři ! Dostalo se mi včerejšího dne se strany sl. výboru, sboru cvičitelského a všeho členstva jednoty naší podáním krásné a významné adresy a vřelým i srdce pronikajícím oslovením z úst milovaného náčelníka dr. Tyrše oslavy tak dojemné a povznášející, že citem přemožen nemohl jsem odpověditi s důstatek na tento horoucí projev Vaší bratrské lásky ke mně. Buďte ujištěni, že v hloubi srdce svého povždy co klenot nejvzácnější chovati budu památku na dobu, kterou jsem ztrávil ve středu Vašem i ostříhati ono přátelství bratrské a nerozlučné, které nás pojilo a pojí. Prosfm. abyste vřelý dík můj vyslovili i sboru cviči-

telskému i členstvu jednoty naší. Na zdar!“ Dne 31. října odbývala se mimořádná valná hromada v 8 hod. večer v místnostech spolkových za příčinou volby starosty. Schůzi tu zahájil náměstek starosty br. Dr. Rud. Bílý za přítomnosti 312 členů velmi srdečnou a vzletnou řečí [již vyjímám ze Sokola pražského].

„Bratří! Vám všem jest známo, že dlouholetý a velice zasloužilý náš starosta bratr dr. Tomáš Černý zvolen purkmistrem města Prahy a od J. V. co takový potvrzen. Zajisté, že každý z nás byl potěšen touto zprávou; těšili jsme se také z toho, že byl zvolen muž z našeho středu, člen naší jednoty, odchovanec zásad prvního starosty našeho Jindřicha Fugnera, avšak radost naše byla stísněná obavou, že bratr dr. Černý zvolen za purkmistra pražského sotva asi bude v stavu podržeti posavadní místo co starosta a na nová jeho hodnost zde úplně jeho činnost bude vyžadovati.

Obava tato až příliš brzo se uskutečnila neb v jedné z předešlých schůzí výboru, skutečně br. dr. Černý svou hodnost co starosta složil, odůvodňuje svou resignací tím, že neví, jestli na dále bude požívatí vaší důvěry, když nabyl hodnosti nové, pak ale tím, že nevylučuje-li v stavu nyní co purkmistr také svou celou činnost věnovati záležitostem spolkovým, jak to vždy činil a jak by si sám přál. Touto resignací utrpěl spolek náš ztrátu velikou a nenahraditelnou, vždyť dr. Černý od prvopočátku řídil losy jednoty naší on jednotu tuto v době svízelné, největších nesnází a nepřijemností nejtěžších zachránil, on nám odkaz našeho prvního starosty, naší tělocvičny v nejnepříznivější době zachoval, on s nevšední pilností a obětavostí zajisté řídil spolek tak, že spolek náš dnes utěšeně rozkvétá a ve stavu velmi uspokojivém se nalezá. Právil jsem, že ztráta ta je nenahraditelná, ale nař mnoho zde šfřit slov o zásluhách starosty našeho, víme všieni, že byl starostou v pravém slova smyslu; on se o jednotu naši povždy a co možná nejsnažněji staral. Nastává nám otázka, co máme nyní činit. Mně ovšem nenáleží, abych Vám učinil nějaký návrh, přenechám vše Vaší znalé úvaze a vašemu rozhodnutí a jsem napřed přesvědčen, že vše, jak rozhodnete, čeliti bude k dalšímu zdaru a rozkvětu spolku našeho, kterému z plna srdce provolávám „Sláva a Na zdar!“ Na to přihlásili se k slovu bratří prof. O Pražák, J. Dr. J. Podlipný a M. Dr. Engl.

Bratr J. O. Pražák promluvil následovně: „Po výmluvných slovech etěného bratra náměstka, jenž vylčil blahodárnou činnost nynějšího starosty našeho, jest úkol můj velice snadný; on se svého stanoviska, co předseda této schůze nemůže arci předstoupiti dřed nás s návrhem, jehož já si dovořím státi se tlumočnícím a ježž již vidím tanouti na rtech vás všech a pláti v jiskrných zrácích Vašich. Bratří! Víte všichni, jaká že důležitá přčina nás zde shromazduje v této chvíli. Nebývá zvykem mezi námi, aby se v těchto místech ozývaly dlouhé a umělé sestrojené řeči; protož i mně dovolte již, abych ihned bez váhání obrátil se k Vám přímou otázkou ježž dne: „*Jest tomu skutečně tak, že sešli jsme se dnes bychom zvolili sobě nového starostu?*“ [Jednohlasné hlučné: Ne?] Děkuji Vám, bratří, za tuto odpověď, neočekával jsem jiné!

Činnost dr. Černého chei krátkými rysy označiti hlavně ve dvojím směru a to ve směru hmotném a ve směru ideálním. Odpustíte mi bratří, že ve chvíli tak slavnostní, jakou jest tato, dovoluji si vysloviti zde suchopárné číslice avšak zdají se mi býti nezbytnými tam, kde o hmotných zájmech jednoty naší zmíniti se chei; vždyť nesmíme zapomenouti, bratří, že právě péči o tyto hmotné zájmy máme co děkovati, že dnes shromazdujeme v těchto místnostech *můžeme směle říci že jsme doma*; však nebylo tak vždycky.—když jsme se sešli k valné hromadě před patnácti lety, tu vázlo ještě na budově této 64.000 zlatých dluhů, dnes tyto dluhy stenčeny jsou na 30.300 zlatých; čisté jmění pak z 8.300 zlatých dostoupilo dnes značné výše 37.400; my rozumíme dobře, co znamenají tyto prosté číslice, co obsahují v sobě vytrvalé, oddané, záslužné práce pro jednotu naši, a veliká část této práce vykonané, jak praví jednatelská zpráva z roku 1867 „v pravém slova smyslu dnem i nocí“ byla prací jednatele, náměstka a potomného starosty dr. Tomáše Černého. [Výborně]. On to byl, jenž s řídkou obětavostí, s největší svědomitostí a s výsledkem nejlepším všecky právní záležitosti naší jednoty obstarával. Nemám věru, pravím s tehdejším jednatelem, ani slov, abych důstojně činnost jeho ve prospěch spolku našeho vylčil, to však mohu směle tvrditi, že nám nebe patrně přeje, postavivši po bok prvního starosty neméně záslužného náměstka. *Co nám Fugner zbudoval to nám Černý zachoval! Tak zvolal jednatel náš roku 1867 a jak cítíme*

všichni pravdu těch slov i dnes, kde uplynulo téměř dvacet let od té doby, co br. Černý se stal náměstkem starosty, plných deset let, co našim jest starostou! [Souhlas].

Tolik jsem chtěl podotknouti o směru hmotném práce starosty našeho: ceníme-li vysoko práci tu, oč výše postaviti musíme snažení jeho ve směru ideálním! Milovaný bratr starosta po boku jarého náčelníka našeho celou bytostí svou mravnou zasadil se o to, by vznešená myšlenka sokolská, která má dnes pro nás—příznejme se k tomu veřejně mnohem hlubší význam, než snad pouhá snaha rozšíření tělocviku po vlastech snahy vždy více si dobývala půdy, vždy větší počet nalezla oddaných stoupců a pěstitelův, by se v pravdě stal celý český národ jedním jarým neohroženým, odhodlaným sokolem! [Výborně.]

Touto prací vlasteneckou ve směru ideálním zajiště že bratr starosta, spojiv se se stejně smýšlejícím naším věrně oddaným výborem našim prospěl nejen naší věci národní mnohem více ještě než v ohledu hmotném. [Souhlas.] Vzpomeňte si pak, bratři, ještě na neblahou onu dobu, kdy rozbouřené vlny vášní stranických již dorážely na budovu naši—tu on to byl, jež vážným, mírným a rozšafným, klidným a moudrým jedním svým odvrátil nebezpečí, že bouře ona za-

sáhne i do řad našich; vlny dorážely, ale rozrazilily se o zdi budovy této, tuto zásluhu přičítám řídkému taktu a chladné rozvaze dra. Černého, zásluhu to dle mého mínění nemalou! [Výborně.] Však dosti slov! Prohřešil bych se skutečně proti vám všem, kdybych zde chtěl dále vypočítávati zásluhy bratra starosty Vám, kteří ať po kratší neb po delší době bedlivě sleduje jeho blahodárnou činnost a vám, kteří od prvopočátku patříte do řad našich znáte dra. Černého co bratra svého snad dle než já. Jen ještě otázku? Proč skládá dr. Černý se sebe úřad starosty? Pravdě mezi jiným, že byv zvolen primatorem naší zlaté Prahy, chce nám vrátiti volnou svobodnou vůli k nové volbě; nuže bratři chceme svobodně voliti a pravíme: „Jestliže srdce tohoto království; jestliže staroslavná Praha, jestliže výkvět měšťanstva obce této si vybral primatora ze středu Sokola, tož v této chvíli opět voláme my primatora pražského na osiřelé křeslo starostenské. [Souhlas.] Prosim vás již, zvolte tedy se mnou: „Ať žije nový, starý starosta Sokola bratr Tomáš Černý.“ [Ať žije! Na zdar!]

Br. J. J. Dr. Podlipný vzdal se slova, aťn chtěl v zásadě říci asi tolik co předřečník slovy vzletnými byl uvedl.

[Pokrač. příště.]

Z mé letošní cesty.

V. J. Šimek 1882.

Jsa návštěvou v Hackensack, N. J., četl jsem v tamnějším listu o šimpanzech, které v ten čas obdržela zoologická zahrada ve Philadelphii. Nebylo se co diviti, že umřel jsem si, jakmile zavítám do Philady, navštívit tyto tvory člověku nejpodobnější. Ve středu, 13. září, vyjel jsem s milým přítelem p. Jos. Boškem do veleznámé zvířecí zahrady filadelfické. U brány opatřili jsme se potřebným katalogem, bychom beze ptání věděli, kde co vězí. Prošli jsme nádhernou budovu s lvů, tigrů, leopardů, pardaů a ubírali jsme se kol ohrad, ve kterých nalezají se stáda bůvolů, velbloudů, bravu indického, antilop. V kleci vlčích nalezalo se mnoho vlků, prérských lišek, jak šedých tak červených [zrzavých]. Prohlédnuvše kasárnu slonů, hrochů, žiraf a tapírů, zaměřili jsme do velké budovy východu indické. V této nalezají se též zvířátka australských ostrovů, jako koklani, etc. Zde, dle seznamu měli se slavní šimpanzové zdřívovati, to jest, na tak dlouho, než se jim vystaví pohodlný palác. Za nedlouho hned u

východního vchodu a spatřili jsme zaskleněnou prostorou, ve kteréž nalezali se naši „pololidé“. Přistoupili jsme blíže—ovšem bez tlachení to nešlo, zajímají šimpanzi obecenstvou měrou, že skorem od rána do večera každý den přichází sem lid, podívati se na vzácné tvory tyto.

„Jsou to opice,“ pravil kdosi za námi.

„Nejsou to opice“, byla záporná odpověď.

Rozumí se samo sebou, že nás to tím více pobádalo blíže. Na vysoci hrazdě, as 3 stěvy od podlahy, seděli podle sebe naši pololidé. Nemýlím-li se, dal jim tento význam nebožtík Darwin. A měl pravdu Barnum by je do nějaké strakatiny oblekl a okazoval co trpaslíky, neb oba naši tvorové jsou as 3 stěvy výšky. Hlava u nich lepší vyvinuta nežli u mnohého negra; ruce prsty jako člověčí. Ocasu postrárají. Jsou jen málo chlupy poro tlé, obličej úplně holý. Hledí každému tak rozumně do tváře a laškují s obecenstvem dosti živým rozmáren. Pro obveselení obou misses Luly a Fany, neb se takto obě opičí

sléčinky nazývají, slouží jim za stálého společníka mladý orangutang. Jest to podivné. Stát Pensylvania bigamii—mnohoženství—zapořádá, a zde mu nařizuje. Snad k vůli novému plemenu?—Šimpanzi pochází ze zoologické zahrady Berlinské. Člověk by zde vystal celé hodiny. Opravdu stojí tvorové tyto za podívanou

Nebyl jsem v zahradě této již přes rok a za ten čas staly se zde mnohé změny a opravy, Slonům jichž jest zde přes tucet, vystavena rozsáhlá koupelna. Byli jsme právě přítomni konpání slonů. Jest to divadlo opravdu překvapující. Prohání se slonové s velkou rychlostí ve vodě a pozorovati na nich, že se radují, mohou-li střikati celé proudy vody na diváky kol koupelny stojící, k čemuž jim obratně slouží chobot jejich.

Konečně zabočili jsme k tulením tůňm. Odtamtud ozýval se děsný štěkot. Blížila se doba krmení těchto zvířat. Na skále uprostřed takové tůně se nalezají, která [skála] má spojení s protějším břehem stál zřízenec zahrady, maje vedle sebe koš s rybami. Házel dosti velké ryby tulenům, kteří jedním otevřením tlamy velmi obratně rybu chytí a též jedním pohltnutím polí. Člověk by myslil, vydlí-li zvířata tato, že nesvedou na pevnině mnoho. Tomu není tak. Tak jako ve vodě jest tulen též i na zemi dosti rychlý.

Mezi opravami které jsem zde spatřil, jest ta zaznamenání hodna, že pro ptactvo vystaven nový, lépe před zimou chráněný dům. V tomto nalezá se mnoh druhů ptactva. I naše „pět peněz“ neschází zde. Učinili jsme ještě visitu polárním jakož i jiným medvědům, bobrům, hadům, jelenům, budově pro opice a jiným zvláštnostem, načež ubírali jsme se k domovu. Na cestě rozhovořili jsme se o dnešním zjevu—o šimpanzech.

Za svého pobytu ve Philadě, prohlednul jsem si tentokrát zase Fairmount Park, pozůstatky světové výstavy, z které již jen spatřiti lze Art Building, Horticultural Building a Belmont villu

V pátek dne 15. září sešel jsem se u pana Boška s občanem V. Vojtíškem z New Yorku. Pána tohoto navrhla strana sociální dělnická (Doutníkáři) co kandidáta pro desátý sněmovní okres v Novém Yorku, a jest opravdu záhodno by jej tamnější Čechové co nejvřeleji podporovali. Znám tohoto osobně co schopného a důvěry hodného muže. Ve společnosti tohoto pána navštívil jsem druhý den český pivovar p. Laubra. Znám znamenitosti pivovaru důkladně, avšak ono to vždy přede „táhne“, — vlastně ta chmelovina. Zde nás poručil p. Müser do přízně pánu Vobořila a Kubáta, an měl právě za obchodem někam jít. A pánové Vobořil i Kubát nechali se vi-

dět. Okázali nám nové chladič stroje — ne třeba zde ledu — a přec trubice železné pokryté jsou na palec ledem. Po prohlednutí všeho odebrali jsme se do „kanceláře“ tajné, kde jsme se bavili výtečně pozdě do večera. Zde seznámil jsem se s panem Allanem Libalem synovcem p. Müsera kterýžto právě otvírá v Novém Yorku rozsáhlý obchod v českých delicatesses, jak ž jsou české bažanty, zajíci, koroptve, víno etc.

V neděli byl jsem navštívit p. Krejčtého a jeho et. rodinu ve Wilmingtonu, Del. Byl se mnou p. Fr. Wirth, jakož i p. Bošková. Že jsme byli ve Wilmingtonu vřele přivítáni, nebudu ani připomínat. Na druhý týden mám zamířeno do Pittsburghu a odtud přes Wheeling Va., Grafton Md., do Richmondu, Va.

„Přelít“ jsem americkou Šumavu [Alleghany Mountaines], zastaviv se pro okamžik jen v městě kouře, dýmu a fabričního bluku Pittsburghu, bych navštívil město „hřebíkové“, Wheeling. Zasl jsem nad horečným pachtěním se po tom zdroji život — dolara. Zdržel jsem se zde přes týden, pátraje, zdaliž i zde nalezají se krajané. Avšak vzdor mé plí neúmorné nebyl jsem v stavu pranic českého vyštourati. Popis podrobný ponechám si pro budoucí na „material“ chudé časy. Zatím laskavé strpení. Mám pro dnešek látky tolik že bojím se vše, co jen nás se týče, na papír uvést. A k tomu ještě píši poprvé v mém životě perem zlatým. Jest to aristokrat! řekne mnohý z mých laskavých čtenářů. By snad ještě se neřeklo, že jsem nehospodář — inu zlata prý ubývá — pochlubím se, že mne překvapili moji soudruhové, Sokolici z Baltimore, zlatým perem Hezký dárek — přijmul jsem s „laskavostí“. A proto ponejprv na přání dárců píši perem tímto první svůj dopis do Slavie od mé poslední návštěvy ve Philadelphii.

Jak praveno, pobyl jsem ve Wheelingu přes týden. Viděl jsem zde mnoho, co jsem v mém životě nespátřil. Znáte mne. Vlezu všude. Ať již dobré nebo zlé. Našinec jakožto zpravodaj Slavie [to jmeno dal mi čtverák Čapek od N. Y. Děln. Listů] nemá se ničehož báti. Z Wheelingu jel jsem do pohraničního marylandského města Grafton. Znáte hnízdo toto? Byl jsem zde několikrát a vždy mne to zase táhne na ty kopce alleghanské. Po třídením plahočení se zde, odjel jsem dráhou Balt. & Ohio do sídelného města. Kolej dráhy na některých místech položena jest skorem srážně s kopce. Podal jsem již před čtyřmi roky úplný nákres této romantické cesty. Nežli přijel jsem do Washingtonu, zastavil jsem se v Cumberland, Md. Jestli proslaveno toto město na ohromný obchod s uhlím, které se odtud posílá na všechny strany. Mezi něko

lika zde bydlícími Čechy sluší poznamenati české obchodníky Lažanské. Libují si zde. Ostatně pracuje se zde v železárnách dosti čile. Po krátkém zdržení se v tomto městě a krajíně řiřil jsem dne 14. října do Washingtonu. Mělo jsem zde důležité záležitosti, které vyžadovaly výletu do blízkého městečka Harpers Ferry, poblíž kterého bojováno

mezi jihem a severem za svobodu amerických černých otroků. Jaké city budí se u člověka je-li ráno zde, v poledne zase o sto mil jinde, večer zase v opáčené straně, dovede říci jen ten, kdo sám cos takového zkusil. Psátí o opravě „bílého domu“, sídla presidenta aneb o malbách silně pokročilých v kapitole, nebudu. Nechám pro podruhé.

Šťastný a veselý Nový rok!

Sokolové! Číslem tímto zakončuji ročník IV. „Sokola Amerického“. Zda vydobyl jsem si spokojenosti a uznání vašeho aneb pohany a zaslouženého výsměchu? [Jak mi bylo z jisté strany skálopevně a nezvratně ustanoveno]; to ponechám Vašemu dobrozdání. Jisté jest to, že přinesl jsem vuli dobrou k plnění svých povinností v úřad, jenž byl na mne vložen a ježž jak dovoluji si domnívati se, jsem poctivě se vši možnou pečlivostí a nezdalnou vytrvalostí byl zastával. Svědectví to dávám sobě bez uzardění se a bez porušení skromnosti před tváří veškerého sokolstva. Zdaž přinesl jsem s sebou též potřebných schopností, zda dostalo se mi též potřebných pomůček jichž ku řízení odborného časopisu hlavně jest zapotřebí? Toť ovšem otázkou jinou, ježž zodpovídání mně nepřínáleží. Než tolik říci uznávám přec za svou povinnost, jestliže se vyčítá mělkost ba na prostá bezcenost ob sahu tomuto ročníku, proti oněm předcházejícím, že oba moji předchůdci našly výdatné podpory v knihách o tělocviku pojednávajících i jej názorůjících. Podpory takové bylo mi naprosto postrádati, jak řídce se mi dostávalo pomoci se strany přispívatelů jest vám známo

Nejvýdatnější podporou byl mi Sokol Šimek z Baltimore. Z listů odborných dostalo se mi za celý rok sedm čísel „Pražského Sokola“ ve dvou výtiscích. Listy česko-americké docházeli mně pravidelně: „Slavie“, „Slovan Americký“ a „Slovan“. „Dennice Novověku“ občasně. „Dělnické Listy“ vždy v čtyrech až pěti týdnech jednou. „Volnosti“ dvě čísla a „Sekretáře“ vyckázejícího v Brně dvě čísla. Začez dotyčným vydavatelům vřele díky vzdávám.

Důtklivé mé poptávky o činnosti Jednot mimo Chicaga zůstali nepovšimnuty a nečinnost Jednot místních nemohla mne ovšem nadchnouti k pochvalným úvahám jimiž bych byl mohl sloupece listu plniti.

Zprávy úřední docházeli mne z touže as pravidelností!— Při takovém to bohatství pramenů z nichž mi bylo čerpati, myslím, že by i zkušnému pořadateli bylo dosti krušno držeti krok s Listy o dvou až třech redaktorech jimž veškerý material v dosahu leží.

Při volbě, jakož i při mém nastoupení v úřad bylo mi slibováno Sokoly předsedou, mým předchůdcem, jakož i členy Výkonného Výbory N. J. S. podpory, (vlastní jich slova jsou): musíme jej vzít pod páží —Nuž, jaké že podpory se mi dostalo? Rok j u konce a já to posud nevím!—Zároveň i na čase mně nikdy mnoho nepřebývalo, zvláště nyní při konci roku. Neb je-li pořadatel, [třeba jen městičníku] zároveň expeditor m, sluhou a častěně i donášečem listu, jednatelem, účetníkem a k tomu jemu přidáno ještě (psátí protokoly) vše v jedné osobě; tož doufám uvěříte, že jest dosti zaměstnán, nehledě k tomu, že i jiných a sice dosti značných bylo mi vykonávatí prací spolkových. A pak se ozvou, dobře prý míněné — hlasy! „O n t p l a c e n !“ Vřak nezáviděli bychom jemu, kdyby se přičinil, plat ten s zasloužití. Než rok jest u konce a já s vnitřním uspokojením pohlížím nazpět, na činnost svou, ačkoliv nesetkala se vždy se zdarem jakéhož jsem byl očekával.

Nechci vypočítávati, kolik blahých mých nadějí vidím zmařeno, jakých útrap mi bylo přestáti. Jakých příkoří a překážek mi v cestu kladen. Doufaje, že to bude nástupci mému vše v míře hojně nahraženo a tudíž pro „Sokolstvo česko-americké“ ztraceno není, přeji vám všem štěstí a blaha v novém roce v míře největší, jak v životě vůbec, tak v životě sokolském zvláště. —Jediné oč ještě žádati sobě dovoluji jest: pravidelné zaslání posledního čtvrtletí zpráv, jakož i zpráv náčelníků i zpráv o volbách vzhledem k adresáři

Zároveň snažně žádám, by mně nebylo za zlé počítáno pozdní vyjiti tohoto čísla, pro rok 1882. Byl jsem skoro úplně bez látky zaneprázdněn tak samým vykonáváním výboru a vůbec spolkovými pracemi jiného druhu, že nevím věru jak bych as byl ročník tento dokončil, kdyby mne nebyl sokol K. V. S. z Prahy svým dopisem právě v čas již nejvyšší z rozpaků a douze nevytrhl. Podle látky, již chovám v zásobě pro číslo I. ročník V. Doufám, že mi bude možno číslo ta zaslati v čas pravidelný a že zameškání toto odpuštěno bude. Na zdar novému pořádku!

Protokol řádné schůze Výkonného Výboru Nár. Jedn. Sokolské.

Schůzi zahájil předseda sokol J. B. Bělohradský. Nepřítomní členové: Matěj Křišťálek, Isidor Ulman, Aug. Volenský a Jiří Šindelář. Šokol předseda omlouvá svou nepřítomnost v poslední schůzi, nemocí. Omluva jednohlasně přijata. Za tajemníka dokonce roku, zvolen jednohlasně sokol Frant. Tomek. Protokol ze schůze poslední čten a s opravou že (Pizeňskému Sokolu ponecháno na vůli), záležitost p. Ed. Winternitze se týkající předložiti příštímu jednacímu sjezdu. Těl. Jedn. Budivoj v Detroit, Mich., zaslá \$18.00 na úmrtí sokola Vojt. Ryby. Přijato. Sokolská Jed. „Svornost“ v Morrisani, New York, žádá časopisu „Sokola Amerického“ veškerá dosud vyšlá čísla ročníku čtvrtého v patnácti výtiscích. Odkázáno jednatelem k vykonání. Sokol Matěj Nerač od Těl. Jed. Sokol v Omaha, Neb. oznamuje, že byl od dotyčné jednoty neprávě vyloučen a žádá by Výkonný Výbor N. J. S. záležitost vyšetřil. Dopis přijat a jednatelem uloženo, požádati Těl. Jedn. v Omaha za opis protokolu z porotního soudu zmíněného sokola M. Nerača a zachovati opis téhož dopisu. Celá záležitost pak odložena do schůze příští.

Plzeňský Sokol v místě, zaslá dopis v němž oznamuje, že na místo odslouplého zástupce sokola Karla Svobody zvolen jest dosavadní náhradník, Jiří Šindelář a za náhradníka J. Pecha. Dále oznamuje, že k vyloučení sok. Winternitze nemá žádných příčin a zasílá třetí výroční zprávu. Dopis přijat. Zpráva s vyjmutím Eduarda Winternitze kiereho V. V. N. J. S. dle dřívějšího uzavření svého, za člena N. J. S. neuznává; což k výroku Sokola předsedy, tajemníkem v zprávu tu vepsáno a předsedou podepsáno. Jednatelem uloženo uzavření to dotyčnému sboru oznámiti. Legitimace sokolů J. Šindeláře, co zástupce, a J. Pechy co náhradníka Výkonným Výborem Nár. Jedn. Sokolské co správné přijaty.

Těl. Jedn. Sokol v New Yorku zaslá dopis s přílohou čtvrtletní zprávy, potvrzený seznam členstva a bankovní poukázku na \$100.42. Přijato.

Těl. Jedn. Sokol Clevelandský zaslá dvě čtvrtletní zprávy a \$15.90. Zpráva z druhé-

ho čtvrtletí přijata jakož i dopis a čtvrtletní poukázka, zprávu třetí však, jelikož v ní obsaženo udání sokola 52letého jenž zůstává pouze členem Tělocv. Jed. Sokol Clevelandský a nikoliv N. J. S. zašle jednatelem zpět k opravě.

Těl. Jedn. „Věrní Bratři“ Sokol, v Milwaukee, Wis. se táže, zda nutno poslati jejich povinný poplatek úmrtní na sokola Jana Mateka neb zda to možno odrazit? Jednatelem oznamuje, že záležitost tu již byl vyřídil v smysl ten, že se odrazí od \$300.00 jež zároveň povoleny vyplátit. Schváleno a jednatelem uloženo úmrtné na sokola J. Mateka neprodleně Těl. Jedn. Věr. Br. Sokol v Milwaukee zaslati. Více drobných dopisů týkajících se více jednatele a pořadatele nalezeno již vyřízené a ostatní témuž k uspořádání odevzdáno. Stvrzenky American Express Co. na jednatelem uskutečněné záležitosti přijaty. Jelikož připadá místním Jednotám volba nových zástupců do Výk. V. N. J. S., učiněn dle množství členů, jednotlivých sborů následující rozvrh:

Česko-Amer. Sokol 78 členů, 3 zástupce; Těl. Jedn. Sokol 69 členů, 2 zástupce 1 náhradníka; Plzeňský Sokol 87 členů, 3 zást. 1 náhradníka; Tělocv. Jedn. Sokol Čechie, 38 členů, 1 zást. 1 náhrad. Jednatelem uloženo oznámiti to všem místním Jednotám a požádati, by nově zvolení do schůze V. V. N. J. S. dne 5. ledna 1883 se dostavili. Účet p. L. A. Brože za 4 obrazové rámy \$4.40, a účet jednatele za poštovní známky, karty a expedici listu „Sokol Americký“ \$6.65 poukázány k výplatě.

Příjem.

Těl. Jedn. Sokol v N. Y.	\$100.42
Těl. Jedn. Sok. Budivoj v Detroit	18.00
Těl. Jedn. Sok. Clevelandský	15.90
Celkem	\$134.32

Vydatí.

Úmrtné na Sokola Jana Mateka od Těl. Jed. Věr. Brat. Sokol v Milwaukee	\$300.00
Účet pana L. A. Brože	4.40
Účet jednatele	6.65
Celkem	\$311.05

Po té schůze ukončena. Fr. Tomek, taj.

HLÍDKA.

„Der Deutsche Correspondent“ vycházející v Baltimore, Md., přináší se dne 18. prosince t. r. následující zprávu:

Český Tělocvičný a Pěvecký spolek „Sokolská Jednota Blesk“ odbýval včera odpoledne za předsednictví p. Josefa Matějky a

vedení protokolních zápisů p. Jos. Rejžka v síni (Vorwaerts Halle) svojí výroční schůzi. Množství záležitostí tu vyřízeno, ku příkladu: Spolkové stanovy jsou o mnohé účelu přiměřené dodatky obohaceny. Hlavním jednáním na denním pořádku však byla volba úředníků pro příští úřední rok spolkový. Zvoleni byli pánové: Václ. J. Šimek předseda; Karel Hurt, místopředseda; Josef Rejžek, zápisní tajemník; Rudolf Frankl, účetní tajemník; Jan Novák, pokladník; K. Masopust, knihovník; Viktor E. Hirsauer prvním a Jos. Rejžek druhým náčelníkem, cvičitelem [Turnwart] a p. Vavřina za zástupce spolku do Nár. J. Sokolské Čechů v Chicagu. [myslím, že to má být zástupce do sjezdu Nár. Jedn. Sokolské? pořádatel.] Na základě uzavření uspořádá spolek v pondělí masopustní „maškarní ples“.

Anto v srpnu 1893 v Baltimoru sjezd jednacích českých Tělocvičných Spolků Amerických [jak známo, jsou i tyto, jak němečtí turnéři v jednu Unii „Národní Jednota Sokolská ve Spoj. Státech“, spojené] se odbývá rokováno velmi vhodně, již ve schůzi včerejší spolku zdejšího, o potřebných k tomu přípravách a částečně uspořádání v témž směru ustanovena.

Z Baltimoru. Nový prapor česko-americký objednává tyto dni cílá zdejší jednota sokolská z Prahy od p. Trenkvalda. Za prostředníky slouží sokolům baltimorským slovnítný Čecho-Amerikán p. Vojt. Náprstek a

p. Karel V. Stýblo, bývalý náčelník Těl. Jed. Sokol v Chicagu, nyní v Praze meškající. Dle všeho zamýšlí Jedn. Blesk prapor ten slavnostně odhaliti při sjezdu sokolstva v srpnu 1883, kterýž jak známo položen jest do ústřicového města Baltimore. Každý se zde těší na přednášku bývalého katolického kněze p. p. Jana Hojdy. Opravdu jest již na čase by tento osvědčený národovec ze svého zátiší u veřejnost vykročil. Chceme-li býti člověčenstvu přístupni, nesmíme se neustále jen držeti v pozadí. Mimo to přistoupil p. Hojda zase k sokolské Jednotě Blesk, u které již jednou členem byl, avšak pro svízele, jaké se mu tehdy v cestu stavěly, odstoupiti musel. Vítáme p. Hojdu co nejsrdčejší v náš kruh. [Slavie].

Dovolují si říci totéž. [Jednatel].

Ph. dr. Mir. Tyrš, zasluhující náčelník Sokola pražského a docent na českém úst. v. polit. technickém, potvrzen byl ministrem vyřcován za docenta pro historii umění na filosofické fakultě české university. [Slavie.]

Výsledek volby úředníků „Plzeňského Sokola“ odbývané dne 21. prosince. Předseda Fr. Tomek, místopř. Jar. Růžek, tajemník A. Kozel, účetník Rud. Kvítek, pokladník Jan Pecha, jednatel Fr. Votava, náčelník Josef Sršeň, praporečník Jan Růžek, zástupce do příštího sjezdu Rudolf Jandus, do Výk. Výboru Nár. Jednoty Sokolské Frant. C. Layer, Rudolf Jandus, Fr. Tomek, náhradník Jiří Šindelář.

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor, sídlící v Chicagu, odbývá schůzi vždy první pátek v měsíci v síni Těl. Jednoty Sokol 74-76 Taylor ul. — Úředníci: J. B. Bělohradský předseda, M. Křišťáček místopř., Fr. Tomáček zápis. taj., J. Hájek jednatel, J. Kostner pokladník. Další členové: R. Kapsa, R. Jandus, J. Šabatka. Náhradníci: A. Volenský, J. Šindelář, J. Pecha a J. Ulman. Veškeré řázylky a dopisy adresujte Jindřich Hájek, 139 Taylor ul.

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicagu, Ill., odbývá schůze každý čtvrtek ve své síni 74-76 W. Taylor ulice. Taj. Jindř. Hájek 139 Taylor ul.

Česko-Americký Sokol v Chicagu, schůze 1. a 3. středu v měsíci ve své síni v ulici DeKoven. Taj. Fr. Kapsa, 1073 Blue Island ave.

Tělocvičná Jednota Cechie v Chicagu, schůze 1. a 3. sobotu v měsíci v č. 100-102 Wade ul. Taj. Fr. Chmatal 65 Emma ul.

Těl. Jednota „Plzeňský Sokol“ odbývá schůze každé 2 a 4. pondělí v síni p. M. Trsa, roh 20té a Brown ul. Taj. Ferd. Sklenář, 249 20té ulice.

Tělocvičná Jedn. „Sokol“ v New Yorku, taj. E. Levý, 435 5tá ul., jednatel Wm. Brodil, 172 7. u.

Těl. Jedn. „Sokol Clevelandský“, tajemník V. Chrástanský, 84 Croton ulice, Cleveland, O.

Sokolská Jednota „Blesk“ taj. Josef Rejžek, 254 N. Bond ul., jednatel V. J. Šimek, 28 Barnes ul. Baltimore, Md.,

Tělocvičná Jednota „Čech“, jednatel Jan Prošek č. 3 Burwell Ext. Cleveland, Oh.

Tělocvičná Jednota Sokol „Tyrš“ tajem. Josef Egermayer, jednatel Jos. Zbánek Cedar Rapids, Ia.

Tělocvičná Jednota Sokol „Budívojev“, Taj. Ant. Čížek 58 Brewster ul., jednatel Jan Vilfm, č. 19 Scott ul., Detroit, Mich.

Ces.-Americký Sokol, taj. Karel V. Mašek. Jednatel Jan Bican. Kewaunee, Wis.,

Těl. Jedn. „Věrní Bratři Sokol“ taj. Hynek Kratochvíl, 347 6tá ulice v Milwaukee. Wis.

Tělocv. Jednota Sokol, tajemník J. Mathauser, 1408 14 ulice, Omaha, Neb.

Česko-Americký Sokol, tajemník Martin Bouzek box 38 Braidwood, Ill.

Sokolská Jednota „Svornost“, tajemník Jan Káraček 162. ulice a Brook ave., Morisania, N. Y.